

Slukningsvæsenets Anstæffelse for Fremtiden gaaer over til Kjøbenhavns Communalbestyrelse eller Communen, ikke tilbageholde den Bemærkning, at det forekommer mig at ville have været naturligt, dersom Ledelsen af Brandvæsenet og Slukningsvæsenets Anstæffelse og Vedligeholdelse samt alle de dermed forbundne Omkostninger vare gaaede over til dem, hvem det fremfor Alle maa være magtpaaliggende, at disse Sager ere holdte i den bedst mulige Orden, og hvem det navnlig maa være om at gjøre, at Slukningen stæer saa hurtig som mulig, men det er jo under de nuværende Forhold utvivlsomt Forsikringsforeningerne. Sagen stiller sig jo ikke saaledes som i ældre Dage, da kun de færreste Indvaanere havde forsikret deres Eiendele, medens en stor Deel af disse var usikrerede. Da var det naturligt, at alle den Slags Foranstaltninger udgik fra Communen. Nu stæer Sagen jo derimod ganske anderledes, idet den største Deel saavel af Kjøbenhavns som af Landets Indvaanere har forsikret med Ildsvaade. Jeg troer derfor, at det nu vilde være naturligt, om man, idet man bannede et samlet Complex af Kjøbenhavn og Forstæderne, tillige forsøgte paa at faae Brandvæsenet der overdraget til Assuranceelskaberne. Man vil maaskee indvende herimod, at det vilde være vanskeligt at gjennemføre, men jeg troer dog, at den eneste Vanskelighed egentlig vilde bestaae i at stæffe de fornødne Midler tilveie, og selv denne troer jeg meget let vilde kunne fjernes derved, at enhver Assuranceforening kom til pro rata at tage Deel i de med Brandvæsenet forbundne Omkostninger, imod at de saa ogsaa selv i Forening valgte en Høistcommanderende for Brandvæsenet, der havde at anstæffe Alt, hvad der henhørte til Slukningsvæsenet o. s. v., og at lede Alt, hvad der hørte ind herunder, naturligviis under Overtilsyn enten af Ministeriet eller af Kjøbenhavns Communalbestyrelse, eller hvem man nu iøvrigt meente skulde føre Overtilsynet, thi det kan jeg ikke afgjøre. Jeg er kjender imidlertid, at jeg for mit Vedkommende ikke besidder den fornødne Dygtighed til at føre en saadan Ordning igjennem her, og jeg skal derfor ikke opholde det høie Thing med at udvikle, hvorledes jeg egent-

lig havde tænkt mig det nærmere indrettet, men skal adoptere Lovudkastet med den Ordning, som det foreslaaer, og som jeg troer i alt Fald er meget bedre end den, der tidligere fandt Sted. Men idet jeg nu altsaa gaaer ud fra den Forudsætning, at den Ordning, som her er foreslaaet, vil blive staaende, saaledes at Brandvæsenet gaaer over til Kjøbenhavns Communalbestyrelse, skal jeg tillade mig nogle Bemærkninger om forskjellige enkelte Punkter i Lovudkastet og skal derved holde mig til den Rækkefølge, hvori Paragrapherne følge i Lovudkastet.

Jeg vil da strax tillade mig en Bemærkning med Hensyn til den Uoverensstemmelse, der er tilstede mellem §§ 1 og 3, og paa hvilken min ærede Nabo (S. C. Jacobsen) allerede har gjort opmærksom. Jeg ønsker dog at tage dette Punkt noget anderledes end han; jeg troer nemlig, at det er nødvendigt — og det er vistnok ogsaa paatænkt —, at der fastsættes en bestemt Afskillelse mellem den bevilgende og den administrative Myndighed med Hensyn til Brandvæsenet, hvad min ærede Nabo iøvrigt allerede antydede. Det er saaledes naturligt, da Slukningen af eventuelle Ildbrande maa paahvile den Høistcommanderende alene, og vedkommende Borgmester aldeles Intet kan have derved at sige, at da ogsaa forskjellige andre Sager, der stæe i Forbindelse dermed, nærmest høre under ham og ikke under Borgmesteren, forsaavidt de ikke vedkomme den bevilgende Myndighed. Jeg troer, at det vil være heldigt, om disse Ting stilles skarpt ud fra hverandre, men om det behøver at stæe i selve den nye Lov, veed jeg ikke; det vil maaskee faae sin bedste Plads i det sig til Lovens sluttende Regulativ, hvor det muligviis ogsaa af den høitærede Minister er paatænkt at stulle optages. — I Lovudkastets § 8 bestemmes det, at der, naar der opkommer Ild i en tilstødende Landcommune, først skal stæe en Henvendelse til den Høistcommanderende, førend der kan commanderes nogen Sprøite ud til Hjælp. Jeg maa i den Anledning bemærke, at dette Forhold i Kjøbstæderne er ordnet saaledes, at der, saasnart der udbryder Ild i en Landcommune, strax rykker en Sprøite ud, som altid holdes i Beredskab i Kjøbstaden. Der kan nu vel være